

РЕШЕНИЕ

№ 6085

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6201** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Делото е образувано по жалба, вх. № 22416/14.06.2023 г. от адвокат – пълномощник на А. В. К. – гражданин на Руската федерация, насочена против постановен от завеждащ консулска служба в Посолството на Република България, в [населено място] отказ от 01.06.2023 г. за издаване на виза, вид „D“, за дългосрочно пребиваване в РБ.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа жалбата; не ангажира доказателства, различни от тези, съставляващи административната преписка; претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Съдържащите се в делото доказателства, включително служебно изисканата от Държавна агенция „Национална сигурност“ и от Дирекция „Миграция“ - МВР са приети без оспорване от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана, но по

същество е неоснователна.

Установява се от доказателствата, че жалбоподателят А. В. К. – гражданин на Руската федерация е заявил (л. 9 от делото) на 10.04.2023 г. пред Посолството на РБ в М. желание да получи „виза D“, за дългосрочно пребиваване в РБ, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, като е представил документи, сред които и: договор за наем на недвижим имот; сертификат от Българската търговско-промишлена палата, удостоверяващ вписване търговско представителство на „АВТ интернационал“ - С. Д. ДООЕЛ“, един от търговските представители на което е А. Вл. К.; удостоверение от Агенцията по вписванията, за вписване същото представителство; удостоверение от заместник – кмета на [населено място] за наличие на административния адрес, на който се намира имотът по договора за наем. На 01.06.2023 г., видно от представено по делото копие (л. 9 - гръб) на [Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР](#) е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с цитиране на 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ и с мотиви: „След извършена проверка са налице основателни съмнения за фиктивно изпълнение изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, с цел получаване на разрешение за постоянно пребиваване в РБ, заобикаляйки режима за пребиваване на чужди граждани в страната“. От страна на заместник – председател на ДА „НС“ е представено писмо (л. 64), според което от Териториалната дирекция – Б. е било изразено положително становище по заявлението за предоставяне на виза. Изпратеното от Дирекция „Миграция“ – МВР Становище, рег. № 5365р-1287/19.05.2023 г. (л. 67), подписано от заместник – директор на Областна дирекция на МВР – Б. е с мнение да не бъде издавана поисканата виза, като заключителните мотиви за това са същите, цитирани в оспорения отказ. В становището подробно са описани фактическите действия и констатации от извършената полицейска проверка. Установено е, че наемодателят (собственик) по договора за наем на жилище – Е. А. К. – руски гражданин е напуснала РБ на 10.10.2022 г., след като на 10.07.2022 г. е изтекъл срокът на предоставен статут на продължително пребиваващ чужденец. Видно е обаче, че договорът за наем е с посочена дата на сключване 06.02.2023 г., като е положен на същата дата и щемпел на нотариус, удостоверяващ авторството на подписите. Изрично е отбелязано в становището, че: на адреса не е открит никой, предвид наличната (л. 18) декларация от собственика, по § 1. т. 20 ДР ЗЧРБ за предоставяне жилището, освен на А. Вл. К., и на О. И. К.; не е установено, дали жилището е годно за живеене, както и жилищна площ с основно предназначение (§ 1, т. 1, т. 2 ДР на Закона за гражданската регистрация); дейността на търговското представителство е в [населено място], [община], а наетото жилище – в [населено място].

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два

екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, който е подписан от завеждащия Консулската служба на РБ в М.. На него посланикът е възложил (заповед на л. 22, с оглед и Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на министъра на МВнР -л. 21 и предвид чл. 9г ЗЧРБ) да съставя и издава формулярите по образец - чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР. Поради това Съдът приема, че е бил материално компетентен да се произнесе с оспорвания отказ. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ, на НУРИВОВР и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, вр. чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основанията по т. 17 и т. 24, чл. 10 ЗЧРБ, след като е счел, че „са налице основателни съмнения за фиктивно изпълнение изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ, с цел получаване на разрешение за постоянно пребиваване в РБ, заобикаляйки режима за пребиваване на чужди граждани в страната“, предвид информацията, съдържаща се в коментирания по – горе становище от ОД – МВР – Б. Така установените данни, неоспорени по време на съдебното производство от страна на жалбоподателя дискредитират декларираните от последния обстоятелства, посочени в подаденото на 10.04.2023 г. заявление.

Издаденият на 01.06.2023 г. от завеждащия консулската служба на РБ в М. отказ съответства на изискванията за форма на индивидуалния административен акт, регламентирани с чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК. Отказът е постановен, след правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ и след установяване по надлежния реда на невярно декларираните факти и обстоятелства, наличието на които е от съществено значение за издаването на виза. Жалбата подлежи на отхвърляне, поради което се явява основателно (чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 2, ал. 1, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ) искането за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 4 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата, вх. № 22416/14.06.2023 г. от адвокат – пълномощник на А. В. К. – гражданин на Руската федерация, против постановен от завеждащ консулска служба в Посолството на Република България, в [населено място] от 01.06.2023 г. за издаване на виза, вид „D“, за дългосрочно пребиваване в РБ.

ОСЪЖДА А. В. К. – гражданин на Руската федерация, личен номер: 770371403868 да заплати на Министерството на външните работи на РБ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: